

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16Csp/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321200942
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2022:5321200942.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom s miestom výkonu činnosti Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanej: L. S., narodená XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, XXX XX W., o zaplatenie 8.430,48 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti zaplatenia sumy 1.418,20 € **z a s t a v u j e .**

II. Súd žalobu v časti zaplatenia úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 178,20 € od 28.8.2018 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

III. Súd žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou na súd dňa 30.3.2021 sa právny predchodca žalobcu (VÚB a.s.) domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 8.430,48 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.430,48 € od 28.8.2018 do zaplatenia. Taktiež sa voči žalovanej domáhala aj náhrady trov konania (vid. čl. 1-3 spisu).

2. V žalobnom návrhu právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s., (ďalej len skrátene názov VÚB, a.s.) uvádzala, že uzatvorili so žalovanou dňa 29.12.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 10.000,-€. Podľa uvedenej zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach po 160,40 € a to až do celkovej sumy pôžičky 19.248,-€. Ku dňu podania žaloby uhradila žalovaná z uvedenej zmluvy sumu 4.093,6 €. Listom zo dňa 28.6.2018 „, predžalobnou upomienkou,, vyzvali žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytli dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne upozornili žalovanú, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky budú nútení úver zosplatiť. Žalovaná však ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, preto dňa 19.8.2018 úver zosplatnili, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22.8.2018. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žalobného návrhu predstavuje 8.430,48 €. Úrok z omeškania si uplatnili od 6 dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle článku 15/2 sa zásielka považuje za doručeníu 5 dňom od podania na poštovú prepravu. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 12.345,-

€ a taktiež aj náklady, ktoré vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, t.j. 178,2 €. Od čoho odpočítali úhrady, ktoré už žalovaná uhradila, t.j. 4.093,6 €, teda jej dlh celkom činí 8.430,48 €.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca súdu predložil notársku zápisnicu N 3283/2017 č.l. 7 až 10, prílohu č. 1 č.l. 11, zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.12.2016 č.l. 12 až 14, splátkový kalendár č.l. 14 pv. až 15, listinný dôkaz č.l. 16, 17 - overenie totožnosti žalovanej, výpisy z účtu č.l. 17 až 21, udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov č.l. 21 pv. až 24, informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN č.l. 25, informácie o finančnom sprostredkovaní č.l. 25 pv. až 28, predžalobnú upomienku č.l. 28 pv., poštovú doručenkú č.l. 29, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č.l. 29 pv., prehľad splátok a úhrad č.l. 30, 31.

4. Žalovaná sa k žalobnému návrhu písomne vyjadrila podaním došlým súdu dňa 16.7.2021 č.l. 52, 53. Vo svojom vyjadrení uviedla, že sa dostala do veľmi komplikovanej situácie preto dostala sa do omeškania so splácaním úveru. Úver sa dostal do vymáhacej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s ktorou sa dohodla na splátkach, ktoré aj riadne splácala. Bola v tom, že dohodnuté splátky sú na celý úver, nielen na omeškanú čiastku vo výške 923,60 €, tak nedoplácala následne splátky, ktoré mala v predpise splátok. Platbám sa nevyhýbala, komunikovala s bankou. Je si vedomá svojho záväzku. Nie je však schopná celý úver jednorázovo vyplatiť. Chce sa dohodnúť s bankou.

5. Na preukázanie svojich tvrdení predložila prehľad splátok č.l. 54 až 57.

6. Právny predchodca žalobcu sa k vyjadreniu žalovanej písomne vyjadril podaním zo dňa 2.8.2021. Vo svojom vyjadrení uviedol, že žiada, aby súd žalobnému návrhu vyhovel, nakoľko žalovaná si je vedomá svojej podližnosti voči nemu. Má za to, že žalovaná vo svojom vyjadrení slobodne, zrozumiteľne a vážne uskutočnila uznávací prejav a ktorý môže byť podkladom pre rozhodnutie formou rozsudku pre uznanie nároku.

7. Žalovaná na vyjadrenie právneho predchodcu žalobcu písomným podaním došlým súdu dňa 13.9.2021 uviedla, že vzhľadom na jej sociálnu situáciu je ochotná platiť dlžnú sumu žalobcovi v splátkach minimálne po 60,-€ mesačne.

8. Dňa 8.10.2021 právny predchodca žalobca súdu písomne oznámil, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s., Všeobecná úverová banka, a.s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. postúpili pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Navrhli, aby súd pripustil zmenu účastníkov konania tak, aby do konania pred tunajším súdom na stranu žalobcu namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (č.l. 67-69). Okresný súd Čadca uznesením č.k. 16Csp/11/2021-103 zo dňa 7.7.2022 pripustil, aby do konania namiesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. a vo veci nariadil pojednávanie na deň 23.11.2022.

9. Na pojednávanie dňa 23.11.2022 sa žalobca a jeho právny zástupca nedostavili. Svoju neprítomnosť písomným podaním došlým súdu dňa 18.11.2022 (č.l. 110-112) ospravedlnili. Vyslovili súhlas s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Čiastočne vzali žalobu v časti o zaplatení úhrad vo výške 1.240,-€ a v časti nákladov na vymáhanie 178,20 € s príslušenstvom späť. V tejto časti žiadali konanie zastaviť.

10. Na pojednávanie dňa 23.11.2022 sa dostavila žalovaná, ktorá uviedla, že sa dohodla s firmou, ktorá podala žalobu, že bude podližnosť, ktorú voči nej má, splácať podľa svojich možností a schopností. Túto podližnosť spláca a nevie z akého dôvodu bola podaná žaloba na súd. Zároveň žalovaná uviedla, že súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby zo strany žalobcu, čo sa týka zaplatenia sumy 1.418,20 € a taktiež aj v časti zaplatenia úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 178,20 € od 28.8.2018 do zaplatenia.

11. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobný návrh v časti zaplatenia sumy 1.240,-€ a v časti úhrady nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 178,20 € s príslušenstvom späť, súd konanie v tejto časti s poukazom na ustanovenie § 145 ods.2 CSP zastavil. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby vyslovila súhlas. Neuviedla vážne dôvody, pre ktoré by s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasila (§ 146 ods.1 CSP).

12. Žalovaná v písomnom vyjadrení a ani na pojednávaní dňa 23.11.2022 nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o tvrdení právneho predchodcu žalobcu, že dňa 29.12.2016 veriteľ Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12 a žalovaná uzatvorili zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere evidovanú žalobcom pod č. 16005110034610 (viď. čl.12-15 spisu) , na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 10.000,-€, druh úveru bezúčelový spotrebiteľský úver, kde celkové náklady spotrebiteľa činili 9.248,-€, celková čiastka 19.248,-€. Žalovaná sa zaviazala tento úver splácať v 120 mesačných splátkach po 160,40 €. Ročná percentuálna miera nákladov činila 15,90 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery 9,27 %, fixná ročná úroková sadzba 15,90 %, odplata 15,90 %. Prvá splátka bola splatná dňa 20.1.2017, pričom ďalšie splátky boli splatné vždy k 20 dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol dňa 20.12.2026, Spôsob čerpania pôžičky bol prevodom na účet žalobcu. Tieto skutočnosti preukazujú listinné dôkazy predložené žalobcom, označené ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, splátkový kalendár, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

13. Žalovaná nepoprela ani tú skutočnosť, že na základe uvedenej zmluvy zaplatila pred podaním žaloby splátky úveru v sume 4.093,60 € a po podaní žaloby v sume 1.240,-€, ktorá skutočnosť vyplýva z listiny o prehľade splátok a úhrad (č.l. 30 až 31) vyjadrenia žalobcu (č.l. 110-112 spisu).

14. Medzi stranami sporu nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej a že žalovaná je v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere v postavení spotrebiteľa (§ 52 ods. 1 Obč. zák., § 52 ods. 4 Obč. zák) . Záver, že žalovaná zmluvu o úvere uzavrela ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti vyplýva zo samotného označenia zmluvy ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Označenia druhu úveru ako viazaný spotrebiteľský úver, označenia žalovanej v zmluve údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa, ako aj z obsahu samotnej zmluvy o úvere (celkové náklady spotrebiteľa) a pod. Súd poukazuje taktiež na argumentáciu zástupcu žalobcu v spore ustanoveniami spotrebiteľského práva a ustanovením § 53 ods.9 Obč. zák. a pod. Niet pochyb, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

15. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy , ktorá je predmetom tohto konania (t.j. 29.12.2016) upravené špeciálny zákon, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd má za to, že úver, ktorý poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere v danej veci, má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Zb., § 2 písm.d) zákona č. 129/2010 Zb).

16. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v danej veci uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako nebankový subjekt (viď.čl. 12-15 spisu) . Uvedená spoločnosť ku dňu 1.1.2018 zanikla v dôsledku rozdelenia a zlúčenia s nástupníckymi spoločnosťami a to VÚB, a.s. a VÚB leasing, a.s., ktoré sa stali právnymi nástupcami zaniknutej spoločnosti (viď. čl. 7-11 spisu) . V danej právnej veci nástupcom ku dňu 1.1.2018 sa stala Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá sa pôvodne domáhala pohľadávky voči žalovanej v tomto konaní, avšak následne Všeobecná úverová banka postúpila na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok na terajšieho žalobcu a to spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (viď rámcová zmluva o postúpení pohľadávok č.l. 75 až 77), žiadosť o postúpenie prevodu č.l. 79, dodatok č.4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok medzi Consumer Finance Holding, a.s., VÚB, a.s. a Intrum Slovakia s.r.o. č.l. 81-83, príloha č. 3 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok č.l. 71 a oznámenie o postúpení pohľadávky č.l. 72. Preto sa súd najskôr zaoberal skúmaním vecnej aktívnej legitimácie terajšieho žalobcu v konaní. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, z ktorého žalobcovi vyplýva uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie aktívnej vecnej legitimácie (ako aj pasívnej vecnej legitimácie) je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok NS SR sp.zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.6.2010). V sporoch s ochranou slabšej strany, ktorým je aj spotrebiteľský spor, súd aktívnu vecnú legitimáciu skúma z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods.8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o doplnení a zmene niektorých zákonov

(ďalej už len „zákon o bankách“) pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa (porovnaj napríklad rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, rozsudok KS v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoCsp/52/2020 zo dňa 11.5.2021). Základnou otázkou, ktorú pritom súd v rámci skúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní v danej veci riešil bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky Všeobecnej úverovej banky, a.s. na žalobcu a ak áno, či došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške, ktorej sa žalobca v konaní na žalovanej domáha.

17. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorá podlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska a ktorej základné právne postavenie vymedzuje zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len zákon o bankách). Podľa § 2 zákona o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území SR založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu (nariadenie Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 575/2013 z 26.6.2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia EÚ č. 648/2012 (U.v.EU-E 176, 27.6.2013), a ktorá má bankové povolenie. Inú právnu formu banky tento zákon zakazuje. Banka môže bankové činnosti vykonávať iba na základe bankového povolenia podľa osobitného predpisu (Čl. 4 ods.1 bod 42 nariadenia (EÚ) č. 575/2013) a v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovený týmto zákonom a osobitnými predpismi (napríklad § 12 až 34 zákona č. 747/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov). V uvedenom právnom kontexte je potrebné posudzovať aj činnosť Všeobecnej úverovej banky, a.s. v danej veci spočívajúcu v postúpení pohľadávky.

18. Podľa § 524 ods.1 Obč. zák. veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

19. Podľa § 524 ods.2 Obč. zák. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 525 ods.1 Obč. zák. postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zanikla najneskôr smrťou veriteľa, alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

21. Podľa § 525 ods.2 Obč. zák. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohody s dlžníkom.

22. Podľa § 92 ods.8 veta prvá a druhá Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

23. Podľa § 17 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (24.9.2021) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a po a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) na veriteľa podľa § 20 ods.1 písm.a) banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 17 ods.2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a po a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti

spotrebiteľského úveru a po b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

25. Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže v existujúcom záväzku vzťahu dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku a preto na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Citované všeobecné ustanovenia § 524 ods.1 § 525 ods.1 Obč. zák. pre postúpenie pohľadávky vyžadujú vždy písomnú formu a súčasne stanovujú, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Vychádzajúc z ustanovenia § 525 ods.2 Obč. zák. osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Zákon o bankách ako osobitný právny predpis (lex specialis) vo vzťahu k Občianskemu zákonníku v citovanom ustanovení § 92 ods.8 upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku patriacu banke, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Ustanovenie § 17 ods.1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ako osobitného právneho predpisu (lex specialis) upravuje podmienky, za ktorých nemožno postúpiť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ustanovením § 92 ods.8 Zákona o bankách alebo s ustanovením § 17 ods.1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je v rozpore so zákonom a podľa ustanovenia § 39 Obč. zák. absolútne neplatné. Podľa § 525 ods.2 Obč. zák. postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané).

27. Z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Podľa tohto ustanovenia banka má oprávnenie postúpiť pohľadávku alebo jej časť, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu stanovenú zákonom, a to viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky. Tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne (viď. rozs. Krajského súdu Prešov č.k. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.2.2022 , podľa ktorého :, 29. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom

Zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „ živý úver,, na akákoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS . V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom . Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť na iný subjekt aj celú úverovú pohľadávku. Pre takýto postup je však nevyhnutné, aby banka pred postúpením úverovú pohľadávku v súlade so zákonom predčasne zosplatnila. Súd v danej veci dospel k záveru , že žalobca v konaní nepreukázal, že by VÚB a.s., pred postúpením úverovej pohľadávky na žalobcu splnila zákonné podmienky pre jej predčasné zosplatnenie.

28. Podľa § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) pre predčasné zosplatnenie úveru dohodnutého v splátkach vyžadujú výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú spotrebiteľovi, obsahujúcu upozornenie na aktuálny dlh a výslovné upozornenie na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz z dôvodu nezaplatenia aktuálneho dlhu. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. právo na zaplatenie celej úverovej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Podľa § 565 Obč. zák. , ak ide o plnenie v

splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Právo podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. , ktoré predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565, môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní trvá viac ako tri mesiace . Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote , ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní , upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Obč. zák. je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr. Táto je upravená v § 565 Obč. zák., podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Do splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

31. V danej veci VÚB, a.s. listinou - predžalobná upomienka zo dňa 28.6.2018 žalovanú upozornila, že ku dňu 28.6.2018 má aktuálny nedoplatok na splátkach predmetného úveru v celkovej výške 923,60 € a výslovne ju upozornila, že ak do 5.8.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 4/2018 bude oprávnená úver zosplatiť. Podľa pripojenej doručky listina bola doručená na adresu trvalého pobytu žalovanej, kde ju dňa 2.7.2018 prevzala matka žalovanej. Podľa prehľadu a úhrad, ktorý žalovaná nijako nespochybnila, žalovaná v lehote do 5.8.2018 dlžné splátky neuhradila. Dňom 21.7.2018 sa dostala do omeškania s úhradou splátky splatnej k 20.4.2018 o viac ako tri mesiace. Všeobecná úverová banka, a.s. tak mala oprávnenie úver predčasne zosplatiť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.4.2018 po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti tejto splátky - t.j. od 21.7.2018 do 20.8.2021 (t.j. do splatnosti splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace). Právny predchodca žalobu súdu predložil listinu vyhotovenú VÚB, a.s. označenú ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, datovanú dňom 22.8.2018 v ktorej však neuvádza, že úver žalovanej dňa 19.8.2018 zosplatiť (viď. čl. 29) , to znamená dňom nasledujúcim po splatnosti splátky nasledujúcej po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti splátky, pre ktorú veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu celej úverovej pohľadávky naraz. Preto súd dospel k záveru, že právo Všeobecnej úverovej banky, a.s. na zosplatenie celej pohľadávky z úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.4.2018, na zaplatenie ktorej bola žalovaná predžalobnou upomienkou dňa 28.6.2018 upozornená, dňom 20.8.2018 zaniklo. Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.8.2018 preto nemožno priznať právne účinky predčasného zosplatenia úverovej pohľadávky tak, ako to predpokladá citovaná právna norma. Preto súd mal za to, že VÚB, a.s. v danej veci nesplnila zákonné podmienky pre predčasné zosplatenie úverovej zmluvy.

32. Navyše žalobca nijako súdu nepreukázal, že by listina - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (čl. 29 spisu) zo dňa 22.8.2018 sa vôbec dostalo do dispozičnej sféry žalovanej. Aj keď žalovaná tvrdenie žalobcu o informovaní o predčasnom zosplatení touto listinou nespochybnila, to neznamená, že žalobca, na ktorého bolo v konaní dôkazné bremeno vo vzťahu k doručeniu tohto oznámenia do dispozičnej sféry žalovanej (§ 45 ods.1 Obč. zák.), toto dôkazné bremeno aj uniesol. Súd v nadväznosti na súdu známu argumentáciu z obdobných sporov, že listina o zosplatení úveru má len deklaratórny charakter, poukazuje napríklad na rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo 36/2000 zo dňa 15.12.2000 publikovaný v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 4/2021, podľa ktorého; „11.3....Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Obč. zák., ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, k zmene, alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, to je kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie... Z povahy ustanovenia § 45 ods.1 Obč. zák. vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré neprípúšťa

odchýlnu dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmom zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky, prípadne zmarí jej doručenie, hoci i z nedbanlivosti (napríklad zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. Pritom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil. Je potrebné si však uvedomiť, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať. Preto súd mal za to, že aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.8.2018 bolo potrebné doručiť do dispozičnej sféry žalovanej (porovnaj tiež napríklad rozsudky KS v Prešove sp.zn. 12CoCsp/26/2021 zo dňa 10.3.2022, sp.zn. 8CoCsp/16/2021 zo dňa 28.2.2022, sp.zn. 3CoCsp/23/2021 zo dňa 16.2.2022 a ďalšie). Keďže žalobca túto skutočnosť nepreukázal, súd aj z tohto dôvodu predčasnému zosplateniu úveru nemohol priznať právne účinky.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie úverovej pohľadávky VÚB, a.s. stanovených v ustanovení § 92 ods.8 Zákona o bankách, nepreukázal ani to, že je v konaní vecne aktívne legitimovaný. Ustanovenie § 92 ods.8 Zákona o bankách upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku banky, tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ustanovením § 92 ods.8 Zákona o bankách je v rozpore so zákonom a podľa ustanovenia § 39 Obč. zák. absolútne neplatné. Nakoľko termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa zmluvy o úvere bol v danej veci dojednaný na deň 20.12.2026, pričom k postúpeniu úverovej bankovej pohľadávky došlo ku dňu 24.9.2021, postúpenie je v danej veci v rozpore aj s ustanovením § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého banka nemôže postúpiť pohľadávku na nebankový subjekt pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa § 525 ods.2 Obč. zák. postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Za danej situácie preto súd žalobu žalobcu pre nedostatok jeho aktívnej vecnej legitimácie v konaní zamietol.

34. Navyše zákonnou podmienkou postúpenia splatnej bankovej pohľadávky podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách bola aj písomná výzva banky na zaplatenie splatnej bankovej pohľadávky a nepretržité omeškanie s jej zaplatením trvajúce dlhšie ako 90 kalendárnych dní napriek tejto výzve. Na základe vykonaného dokazovania súd však nemohol v danej veci prijať záver, že žalovaná učinenie takejto výzvy bankou VÚB, a.s. pred postúpením pohľadávky na žalobcu preukázala. Podľa judikatúry právne úkony sa posudzujú podľa ich obsahu, a preto nie je vylúčené, aby obsahom jednej listiny bolo aj niekoľko právnych úkonov. Napríklad aby obsahom právneho úkonu, ktorý si v danej veci VÚB, a.s. ako veriteľ uplatnila právo na predčasne zosplatenie celého úveru, bola súčasne aj výzvou banky podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách (viď rozsudok KS Trenčín sp.zn. 6CoCdo/37/2020 zo dňa 28.4.2021). V danej veci však žalobca nepreukázal, že by oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.8.2018 sa vôbec dostalo do dispozitívnej sféry žalovanej, preto súd tomuto oznámeniu nemohol priznať ani právne účinky písomnej výzvy podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách. Žalobca netvrdil a nepreukázala učinenie iného písomného právneho úkonu, ktorý by svojím obsahom spĺňal náležitosti písomnej výzvy podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách.

35. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1, 2 CSP. Nakoľko žalobný návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol, žalovaná mala tak úspech v konaní v plnom rozsahu a prislúcha jej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Žalovaná si však nárok na náhradu trov konania neuplatnila, ani zo spisu nevyplýva, že by jej v súvislosti s týmto konaním nejaké trovy vznikli, preto jej neboli zo strany súdu trovy konania priznané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.